

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 30. Heraclius vim adhibet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. Episcopum, sicut Provinciæ Præto-
rem
A. C. 356. dare.

§. XXX.

Heraclius vim adhibet.

ad Solit.
p. 847. Catholicorum resistentia brevi novorum malorum causa fuit. Quodam die Mercurii, qui erat dies stationis, cum populus in magna Ecclesia conventum ageret, Comes Heraclius secum ducens Præfectum Ægypti Cathaphronium, Faustinum Catholicum, seu quæstorum omnium præpositum, & hæreticum nomine Bithynum, allegato Cæsaris mandato, juniores ex Idololatriis, quos forte in foro stantes vidit, excitavit, ut Ecclesiam intrarent, & lapides in populum jacerent. Jam tunc concio erat soluta, & plerique Fidelium disfluxerant, paucae tantum supererant sæminæ, ibi sedentes, haud dubie, ut ab oratione, quæ tunc stando peragi solebat, paululum quiescerent. Subito irruunt pueri nudo corpore, fustibus armati, & lapides jacentes; verberant Virgines, capitis velamen diripiunt, cumque eæ resisterent, pedibus percutientes, probra procaciter ingerebant; ipsæ, ne talia audirent, tanquam a morsu aspidis fugiebant. Hæc Arianis risu digna videbantur. Tunc Gentiles scamna, Cathedram, Altare, quod ex ligno erat, Ecclesiæ vela, &

quæcunque loco movere potuerunt, auf-
ferunt, & ante principalem Ecclesiæ por-
tam in magna area comburunt; simul in-
censum in hunc ignem injiciebant, lau-
dantes Idola sua, & dicentes: *Constan-
tius Idola adorat, & Arianis Religio no-
stra placet.* Imo buculam, cujus opera
in illa urbis regione aqua irrigandis hor-
tis extrahebatur, apprehensam immolare
parabant, nec abstintissent, nisi fæminam
esse agnovissent, quas Diis in Sacrificium
offerre nefas ducebant.

In hoc tumultu duo acciderunt, quæ
sensibilia Divinæ vindictæ signa credi po-
tuere. Ex caterva puerorum aliquis Ca-
thedræ Episcopali insedit, naso inhone-
ste sibilans, tum surgens, Cathedram dis-
rumpere nitebatur, dum omnem virium
conatum adhibet, acutum ligni frustum
ventrem trahentis perforat, tam lato vul-
nere, ut ilia erumperent; concidit, aspor-
tatur, altera die animam egit. Alius in-
travit Ecclesiam cum foliis, quæ Pagano-
rum more quatiens, pueriliter insolesce-
bat, illico oculis ludentis tenebræ offun-
duntur, ita, ut nihil videns, nesciret, ubi
esset; cecidisset, nisi manu tenuissent, &
abduxissent; vix satis post unius diei spa-
tium mens rediit, tuncque, nec quid fe-
cisset, nec quid sibi accidisset, reminisce-
batur. Hæc exempla Gentiles permov-
erunt,

Sæculum IV. verunt, ut furere desinerent; Arianorum
 A. C. 356. contra inde contumacia crevit.

§. XXXI.

Georgius intruditur in Sedem Alexandrinam.

Ann. Marc. l. XXII. c. II. **G**eorgius, quem Episcopum Alexandrinum ordinaverant Ariani, erat natione Cappadox, obscuris natalibus, fulonis filius. Juveni parasitorum conditio præ cæteris placuit, eratque illi semper amicissimus, cujuscunque mensa lautius gulam satiasset. Deinde negotiationi se dedit, & quæ militibus alendis caro porcina distribui solebat, hanc ipse cœmendi curam in se suscepit; at pessime administratione sua functus, omnibusque, quæ habebat, consumptis, Constantinopoli, ibi enim egregium munus obierat, auffugiens, per varias Provincias erravit. Homo scientiarum omnium expers, ingenii illiberalis, & injucundi, amœnioribus Musis ignotus, Christianus nomine, re Gentilis eam Doctrinam sequebatur, quæ rebus suis utilior videbatur; pietatem nequidem externe proficendi cura erat; sed avaritiæ vitium non premebat, ad omne malum pronus, perturbator pacis, & natura ad crudelitatem comparatus.

Ath. de Synod. p. 912.
Idem in Ar. or. I. p. 290.